

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200876
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3815200876.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v exekučnej veci oprávneného: M. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, C., zast.: Mgr. Andrej Gundel, advokát so sídlom Hlavné námestie 3, Bratislava, proti povinnému: I. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, F., o vymoženie 500 eur s prísl., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, na odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 15Er/136/2015 - 24 zo dňa 24. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 23.01.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie istiny vo výške 500 eur príslušenstvom, na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13C/115/2014-26 zo dňa 12.09.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Jenecovi udelené tunajším súdom dňa 05.02.2015. Povinný doručil súdu dňa 23.12.2019 návrh na zastavenie exekúcie. Návrh povinný odôvodnil tým, že nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok, ktorý by mohol podliehať exekúcií, momentálne nemá žiaden príjem, pracoval v spoločnosti investrezort, s.r.o., kde mal minimálny príjem a nebolo možné vykonávať zrážky zo mzdy. Uviedol, že je voči nemu vedených niekoľko exekúcií a nie je v jeho finančných možnostiach pohľadávky uhradiť. V období od 01.02.2009 do 24.03.2016 mal založenú živosť, ktorá mu bola súdnym rozhodnutím zakázaná. V minulosti bol trestne stíhaný, preto jeho situácia v uplatnení sa na trhu práce je zložitejšia. Povinný (správne má byť oprávnený) bol výzvou zo dňa 03.01.2020, ktorú prevzal dňa 13.03.2020 vyzvaný, aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, no do dnešného dňa sa nevyjadril. Súdny exekútor vo svojom podaní doručenom súdu dňa 23.06.2020 uviedol, že skutočnosť, že povinný je v súčasnosti nemajetný nezakladá zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Z predložených listinných dôkazov súdnym exekútorom je zrejmé, že súdny exekútor doposiaľ vykonal šetrenia majetku povinného len prostredníctvom bánk, katastra nehnuteľností, Sociálnej poisťovne, informačného systému exekučných blokácií a ZVJS. Exekučný súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku vychádza najmä zo správy súdneho exekútora a či došlo k dostatočnému šetreniu majetkových pomerov povinného. Povinný navrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že jeho majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Tvrdí, že nemá žiadne hnutelné ani nehnuteľné veci alebo práva, z ktorých by bolo možné nárok vymáhaný v exekučnom konaní uspokojiť. Účelom exekučného konania je nútené vymoženie povinnosti povinného v prospech oprávneného, ktorú povinný dobrovoľne nesplnil. Pohľadávka oprávneného je v exekučnom konaní uspokojená z majetku povinného spôsobom určeným v Exekučnom poriadku. Spôsob výkonu exekúcie určí súdny exekútor. Povinný sa v nijakom prípade nemôže zbaviť povinnosti voči oprávnenému vymáhanej v exekučnom konaní len tým, že vyhlási, že nevlastní žiaden exekvovateľný majetok. Skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, musí byť objektívne potvrdená

aj šetrením vykonaným súdnym exekútorom. Je v právomoci súdneho exekútora určiť spôsob, akým bude zisťovať majetok v dispozícii povinného, ktorý je postihnutelný exekúciou. Je výlučne v právomoci exekučného súdu rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) s poukazom na § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, pri rozhodnutí vychádza zo skutočností zistených súdnym exekútorom pri zabezpečovaní majetku povinného. Hoci v posudzovanej veci nemožno vylúčiť, že v budúcnosti bude exekúcia podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zastavená, nateraz by bolo také rozhodnutie predčasné. Nie je vylúčené, že v budúcnosti sa povinný zamestná alebo začne podnikáť a získa príjem postihnutelný exekúciou. Nie je teda zatiaľ dostatočne preukázaný záver, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a zároveň nie je ani možné nad všetky pochybnosti predpokladať, že v budúcnosti povinný nenadobudne majetok alebo práva postihnutelné exekúciou, z ktorých bude možné uspokojiť aspoň trovy exekúcie. Z uvedeného hľadiska je na súdnom exekútorovi, resp. oprávnenom aby podali návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Z uvedených dôvodov sú návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, v ktorom uviedol, že v predmetnom návrhu uviedol jeho nemajetnosť, ktorej podmienky pretrvávajú aj naďalej a vzhľadom k jeho situácii nie je predpoklad, že dôjde k nadobudnutiu majetku resp. iných dôvodov, z ktorých by bolo možné uspokojiť pohľadávku v exekučnom konaní. Nakoľko sa oprávnený v určenej lehote súdom nevyjadril, má zato že nespochybnil jeho nemajetnosť ani nenavrhol na preukázanie existencie exekvovateľného majetku povinného vykonať žiadne dôkazy. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného ani nie je podmienené súhlasom oprávneného. Pokiaľ má oprávnený záujem na pokračovaní exekúcie, napr. i z dôvodu očakávania že povinný nadobudne nejaký majetok. Oprávnený nemajetnosť nerozporoval, hoci ide o skutočnosť, ktorá je v konaní na jeho neprospech a spôsobuje zastavenie exekúcie a uloženie povinnosti zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol pravdivé skutočnosti, že nevlastní žiaden majetok na uspokojenie pohľadávky oprávneného. Túto skutočnosť uviedol aj vo svojom podaní doručenom súdu dňa 23.06.2020 poverený súdny exekútor JUDr. Marián Janec a predložil súdu aj listinné dôkazy o jeho nemajetnosti. V inom exekučnom konaní EX 1216/2016, spis. zn. súdu 9Er/2808/2016-21 vedenom u súdnej exekútky JUDr. Margity Rojčekovej a exekučnom konaní EX 69/10, spis. zn. súdu 15Er/214/2010 obidve vedené na Okresnom súde v Prievidzi, tieto súd zastavil právoplatnými uzneseniami. Poukázal na rozhodnutia iných okresných a krajských súdov. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že majetok povinného v čase vyhlásenia rozhodnutia / vid' rozhodnutia Krajského súdu Košice a Krajského súdu Prešov, ktoré konštatujú, že pre rozhodovanie o zastavení exekúcie pre nedostatok majetku povinného nie je rozhodujúca skutočnosť, že povinný v budúcnosti môže nadobudnúť majetok podliehajúci exekúcii, lebo pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a preto je tu dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h) EP. Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie, napr. i z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok. Ale takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Takže vyjadrenie oprávneného k podnetu exekútora nie je pre rozhodnutie exekučného súdu nevyhnutné bez toho, aby hrozilo reálne porušenie práv oprávneného. Na základe vyššie uvedených skutočností, žiadal odvolací súd, aby zrušil uznesenie okresného súdu a exekúciu zastavil.

3. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

4. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55), f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu

trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

6. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Odvolací súd preskúmaním veci na podklade podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodol správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Z obsahu spisu mal aj odvolací súd za preukázané, že exekučným titulom v predmetnej veci je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie - Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13C/115/2014-26 zo dňa 12.09.2014. Nakoľko si povinný svoj záväzok voči oprávnenému nesplnil ani z časti, oprávnený sa rozhodol uplatniť svoj nárok v exekučnom konaní. Povinnému tak okrem povinnosti splatiť pohľadávku oprávneného vznikla aj povinnosť zaplatiť trovy exekúcie súdному exekútorovi. Súd zastaví exekúciu, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Tvrdená sociálna a majetková situácia povinného nie je, tak ako správne konštatoval i súd prvej inštancie bez ďalšieho dôvodom na zastavenie exekúcie. Je potrebné, aby poverený súdny exekútor vykonal šetrenie ohľadne majetkových pomerov povinného a až na základe záverov takto vykonaného šetrenia následne súd rozhodne o tom, či majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, a teda či je tu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. V prejednávanej veci súdny exekútor nemajetnosť povinného postačujúcu na zastavenie exekúcie nekonštatoval a samotné vyhlásenie povinného, že je nemajetný, je teda aj podľa odvolacieho súdu na rozhodnutie v zmysle vyššie citovaných ustanovení nepostačujúce. Povinný je fyzickou osobou v produktívnom veku, a preto je možné dôvodne predpokladať, že si v budúcnosti nájde zamestnanie a jeho príjem bude možné postihnúť exekúciou, čím bude pohľadávka oprávneného uspokojená. Na základe uvedeného potom je aj podľa odvolacieho súdu možné usúdiť, že by mohlo prísť aspoň k čiastočnému vymoženiu pohľadávky oprávneného a k úhrade trov exekúcie. Záver, podľa ktorého by dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku bolo každé zistenie nedostatku majetku bez ohľadu na ďalšie okolnosti, by bol v rozpore s exekučným konaním. Samotné vyhlásenie povinného o svojich majetkových pomeroch je teda ako už bolo konštatované vyššie nedostačujúce na zastavenie exekúcie. Nemajetnosť povinného, resp. nemožnosť vymôcť pohľadávku zisťuje v konaní súdny exekútor, ktorý podnet na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu nepodal. Vzhľadom na vyššie uvedené, keď neboli zistené dôvody na zastavenie exekúcie, súd prvej inštancie rozhodol správne keď návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ povinný v odvolaní poukazoval na rozhodnutia iných okresných súdov a odvolacích súdov, ktoré rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov Krajský súd v Trenčíne v preskúmvanej veci viazaný nie je.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).